

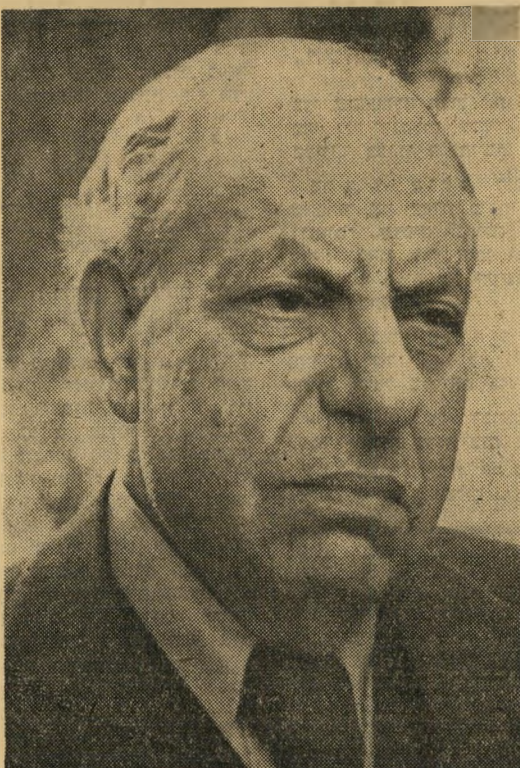
פרופיסור א. ש. יהודה

„ושבו בנים לגבולם“ תקיים עד כה בעיקר לגבי הבנים הנקנים. הבנינים הגדולים של עמנו עוד מוסיפים להחזיק בקרני מזבח זרים. הם מעדיפים את נחת המרובה הכרוכה בשבתם באוניברסיטאות גדולות ומפורסמות על המצוקה המרובה הכרוכה ביישוב בארץ. אינוסטיין מוסיף לפאר את אוניברסיטת פרינסטון במקום האוניברסיטה העברית. הדוגמאות רבות כל כך שאין כלל צורך למנותן. אחינו הגדולים והמפורסמים יושבים בבירות העולם במקום להפוך את ירושלים לבירת העולם. בזמן האחרון מורגש שינוי קל גם בנידון זה. הסוגיות הראשונות מתחילות להופיע. שניאור יושב בעתה בתוכנו, לא בפאריס ואף לא בניו יורק. חנה אורלוף לא תשב עוד בסביבת פאריס, אלא בשדרות הקרן הקיימת בתל-אביב. גם הפרופיסור הנודע, המירחן העולמי, הפרופיסור אברהם שלום יהודה, חוזר לירושלים, עיר מולדתו ולא יוסיף לנדוד עוד בין האוניברסיטאות המפורסמות בעולם. הוא יושב לניו יורק לחודשים מעטים, כדי לחסל את הקאמפוס שלו ב„ניו-יורק“ אוף סול ריטירינג“, אוניברסיטה מסוג חדש, שיש לה שמונת אלפים תלמידים, בה מורים הפרופיסורים המפורסמים ביותר שנמלטו בשעתם מפני הנאצים לא רק מגרמניה, אלא גם מבליגיה ומצרפת. הפרופיסור יהודה ניהל שם את „המרכז לחקר המזרח התיכון“ בשש-שבע השנים האחרונות; עתה הוא שב אלינו. הפרופיסור קלוונל פנה אליו לפני זמן קצר בקריאה נרגשת: „הארץ זקוקה לך ואתה זקוק לה. עוד תוכל לפעול הרבה בשטחים שונים, ברא אלינו, שב בתוכנו. שתף עצמך אתנו, עוד נוכל ללמוד ממך הרבה. כאן מקומך ומכאן יפוצו מעינותיך חוצה...“

שעה קלה עם

היהודים בעיני הערבים; שכן הכל פחדו מפני השייך העריץ. „בית יהודה“ היה בית מלכים ללא כתר בישוב הישן. שם נחנך גם אברם שלום יחזקאל, שסגן אל תוכו לימודי קודש וחול, תרבות מורה ומעריץ, כל בני משפחת יהודה נתינים בריטיים היו מאז ומתמיד, הוא למד באוניברסיטאות גרמניה. היה ציר הקונגרס הציוני הראשון מטעם הייכלברג. נפגש עם הרצל בימי הופעתו הראשונה בלונדון, הרצה בבית הספר הגבוה לחכמת ישראל בברלין. משם הוויזן לכהן כפרופיסור לספרות עברית

שספרי התורה לא נכתבו על ידי משה ואף לא בזמנו של משה, אלא בתקופות שונות ומאחרות יותר. הדבר נמסר לכל היותר מפי משה ועובדו לספר אחד מאות שנים רבות אחר מותו. אכן הגיעו לידי המסקנה שאין התורה אלא ספר מווייף שהתחילו לכתוב בתקופה בה הגיעה מלכות ישראל לפסגתה, בימי שלמה והבאים אחריו, ועיבוד הספר נסתיים בגלות בבל, בימי יחזקאל. היו שטענו שיחזקאל הוא מחבר ספר ויקרא ועזרא הוא אשר סיים את העיבוד. נוצר תוהו ובוהו גמור והפכו ראי שית לאחרית ואחרית לראשית; התנ"ך נהפך למין עיסה משונה אשר לשוואתה מכל מיני שפות ולשונות. ה"ת"י

הצילום: מ. פורשמן

העברית המצטיינת בסגנון, בעושר וב"רוח, שאין דוגמתם בשום שפה מהתקופות הקודמות למושב ישראל במצרים, לא בשפות אשור, ארם ובבל ואף לא בשפה המצרית עצמה. הוכחתי שמספר השנים שנמסרו לנו בתורה וב"ספר מלכים שונים המה, בניגוד לדעות החוקרים. הוכחתי שהשפה העברית התפתחה תחת השפעת השפה המצרית בימי שבת ישראל במצרים, ואכן התורה נכתבה באותה התקופה. הנה, למשל, בפסוק אחד המספר על תיבת משה ובת פרעה נמצאות לא שתי מטרות מלים מצריות כגון: תיבה, גומא, סוף ויאור. אילו חי המכתב בתקופה אחרת, היה משתמש במלים אחרות. יותר מזה: הוא השתמש במושגים מצריים. אחו, אסוף, התממה, חרטומים, מצה, משרת, צפר, דע, שחין, שבר, תועבה וכו', מלים מוכרות כגון: אבירך, צפנת-פענח או השמות: און, אנסת, פרעה, פוטי פר, פוטיפרע — מלים מצריות מוכרות הקות המוכיחות בעליל שהדברים נכתבו בסביבה מצרית. כל המבקרים טעו, למשל, בטענה שהסבירו ש"סוהר" פרושו „משמר“ — זהו שם מקום שנוכר תקופתו בספרות המצרית מימי משה. את שר המשקים ואת שר הארמים אפשר לראות בתמונות החפירות. הנה כאן אותן שר המשקה בקבוץ יין וממלא את הכוס על כף פרעה אחתה. שמו של פרעה 1375 עד 1350 לפני ספירת הנוצרים. הנה תמונה אחרת המראה אופים נושאים סלי לחם על ראשם, ממש כמו שר הארמים שנושא סלי חורני על ראשו. וזה לום פרעה? אף הוא מובהק ואופייני למצרים. המצרים טיפחו את פולחן חת-חור, אלילת המזון בדמות פרה, ומכיוון שארץ מצרים נחלקה לשבעה מצרים ולכל מיצר פרה משלו — היו שבע פרות חרות לאלילה חת-חור. במקדשה של חת-שפטו, בתו של טחוטמס השלישי, בנדר אלבחר, מול קרנאק אפשר לראות שבע פרות דומות באותו ממש כמו בחלום פרעה. יוסף עמד על הקשר בין הפרות, השבילים והדבר האופייני כל כך למצרים:

שובע ורעב. אין קץ להשפעה מצרית בשפת החומש. תשמע חלום לפתור אותו. שמיעה והבנה — היה ביטוי אחד אצל המצרים. לפני פרעה" אף הוא ביטוי מצרי — הם לא באו אל פרעה. נאמר שיוסף התגלגל לפני שבא אל פרעה, אחר העלאתו מן הבור. כך היה מקובל אצל המצרים בניגוד לכל העמים השמיים, שנהגו מנהג הפוך מזה: גידול פיות וקן לאות כבוד. אכן גם גלוח יוסף התאים לתנאי מצרים. „ויוסף בן שלושים שנה בעמדו לפני פרעה“. מדוע בעמדו ולא בבואו? מכיוון שעמידה הוא הביטוי המצרי להתייצבות לפני המלך בארזה רשמי ותגיגי. יוסף עברי היה ולכן נתנו לו שם מצרי כפי הנהוג שם: להוסיף תואר ביום העליה לגדולה. פרוש השם אינו מגלה צפונות כפי פירוש ח"ל, אלא: „מזון הארץ הוא החי“, כלומר האיש הזה ממונה על תזונת מצרים. „משביר“ הוא תרגום המלה.

קונים" האלה שטעפו אותם במדעיות, ורים לרוחנו ולשפתנו. לפיהם יוצא שישעיהו כתב עברית, שהוא תרגום גרוע ומשובש מגרמנית — הרי מחקר המקרא היה „למונופול“ של המלך מרים הגרמנים, ואיוב כתוב מין עב"רית שחציה אנגלית וחציה הולנדית, — הכל לפי שפת המבקר והבלשן המדעני. וכפי שהתקשו בצורה, התקשו גם בתוכן; הכל נהפך לאגדה חסרת שחר. משה לא היה ולא נברא. ישראל לא היה מעולם במצרים, עם ישראל לא היה קיים בכלל בתקופה ההיא. חוקרים רבים לא העלו על דעתם שכבר בימי יציאת מצרים אפשר היה לחבר הורה כמו שלנו, שכבר אז היתה השכלה גבוהה בישראל וספרות, שפה ותרבות. בשני ספרי „שפת החומש ויהסיה אל השפה המצרית ותרבותה“ וב„אמנות ספרי המקרא“ הוכחתי שמשנה עצמו הוא היוצר האמיתי של השפה

באוניברסיטת מאדריד. יידו מנוער מאכס נורדאו פרסם או מאמר גדול בשם „נצחוננו של יהודה“ — המלומד הירושלמי היה היהודי הראשון שהוזמן רשמית לשוב לספרד אחר הגירוש. ארוכה שורת הבמות המדעיות העולמיות שרצו לפאר את עצמן בשמו של יהודה. הקולדו המלכותי בלונדון, ה"אקדמיה הבריטית, אוניברסיטאות קמברידג' ואוקספורד, ליסבון וציריך, פרינסטון וניו יורק, פרס קין ועדי על חשיבות פעולותיו מאחורי הקלעים: גמל פחה, המושל התורכי, החליט, כידוע, לגרש את כל היהודים מארץ ישראל בימי מלחמת העולם הראשונה. יהודה ניצל את השפעתו על אלפונזו ה-13 מלך ספרד, אשר התערב אצל השולטאן ומנע את הגירוש.

יקר לי האיש משום שהחזיר את כבודנו בקרב הגויים. חקירותיו היו מכוונות מאז ומתמיד להרמת קרנה של תרבות ישראל. הוא הוכיח בהיות מדעיות בשטח הלשון והאיכתי אולוגיה שמשנה הוא מחבר התורה שנכתבה בתקופה ההיא ולא בתקופה מאוחרת יותר.

— מתי הופיע ספרך האחרון?
— „עבר וערב“, אוסף מחקרים ומאמרים, הופיע בשנת תש"ו בהוצאת „עגן“ על ידי ההסתדרות העברית בארץ מריקה. הוא כולל מסות על הלשון העברית, על משוררי ישראל בשפה הערבית, על השירה הערבית, אך עיקר מחקרים במקרא. חוקרים רבים וחשובים הגיעו, כידוע, לידי מסקנה

מציעים לך מזרון תענוג עליו לישון הוא יפה, קפיצי וזול מאש „פרדייז“ לכל

מכירת סוף העונה!
מעילים, חליפות ומעילי ילדים
במחירים מאד נמוכים
שפירא ת"א, אלובי 67